

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 155 | september 2019 | pris 20 kr

www.nejtilleu.se

KRITISKA EU-FAKTA

Nummer 155 september 2019

Kritiska EU-fakta ges ut av

Folkrörelsen Nej till EU

Ansvarig utgivare:

Eva-Britt Svensson

Redaktör: AnnaLisa Eneroth

Kerstin Nordqvist

Redaktionsutskott:

Beng-Åke Berg, AnnaLisa Eneroth,

Marie Ericsson, Per Hernmar,

Jan-Erik Gustavsson,

Kerstin Nordqvist

Redaktionens adress:

Kritiska EU-fakta c/o Eneroth,

Furutåvägen 36 A, 352 54 Växjö

Telefon: 073-026 0330

e-post: ansa.eneroth@swipnet.se

Omslagsbild: Duncan Hull

Adressändring och prenumeration:

Kritiska EU-fakta

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

Nästa nummer utkommer

i december 2019

Manusstopp 11 november

Tryck: DanagårdLiTHO AB

Göteborg 2019

Rikskansli och materialkontor:

Folkrörelsen Nej till EU

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

e-post: kansli@nejtill.eu

Bli medlem:

Prenumeration:

4 nummer 100 kr

Medlemskap inkl. pren. 300 kr

[arbetslösa, långtidsjukskrivna,

pensionärer och studerande 150 kr

familjer 400 kr]

Plusgiro 433 02 07- 4

LEDARE

EU:s kampanj mot desinformation - ett hot mot det öppna samhället

Med den Strategiska Agendan 2019 – 2024 har EU ledarna valt väg för de över 500 miljoner invånarna. De stora hoten mot EU är flyktingar och Ryssland. Genom att fokusera på yttre hot kan EU bygga upp en hotbild och motivera en säkerhetspolitisk och militär styrkeuppbyggnad.

EU:s strategiska agenda pekar också ut ett inre hot. EU:s agenda pekar på "önsint cyberaktivitet", hybridhot och desinformation. Detta har sin grund i EU:s konflikt med Ryssland om Ukraina och det partnerskap som binder Ukraina till ett västligt säkerhetspolitiskt och ekonomiskt samarbete och Rysslands svar på detta med stöd till separatister i Östra Ukraina samt annekteringen av Krim. Hybridkrigföring* har framgångsrikt tillämpats av USA i bland annat Latinamerika och Sydostasien. Men internet och cyberrymden har medfört ett nytt stadium i hybrid- och cyberkrigföring.

EU:s arbete mot cyber- och hybridhot är ett intimt samarbete mellan EU och Nato. EU har fungerat som en samordnare och igångsättare av de nationella insatserna bland medlemsländerna.

Ett av problemen med arbetet mot hybridhoten är den mycket diffusa definitionen som inte bara gäller "främmande makt" utan också ger exempel på inre påverkan av opinionsbildare med mera. Detta har lett fram till ett narrativ, en gemensam berättelse om det stora hotet. Och hotet blir naturligtvis större ju mer diffust det är. Därmed intar EU en hållning som skulle kunna hota öppen, demokratisk opinionsbildning som enligt EU:s definition skulle kunna betraktas som uttryck för ombud för främmande makt.

Samtidigt döljer EU:s kampanj mot hybridhoten andra allvarliga hot mot vårt samhälle. Säkerheten i offentlig nätinфраstruktur är ofta mycket låg. EU-politikens ambition att avreglera offentlig sektor leder till en stor mångfald av större eller mindre privata aktörer vilket på alla sätt försvårar ett helhetsgrepp vad gäller cybersäkerhet. Sårbarheten ökar därmed kraftigt utan möjlighet till gemensamma åtgärder. Det verkliga hotet mot cybersäkerheten och samhället kommer idag inte utifrån utan från den extremt låga säkerhetsstandarden på dessa system, vilken ökar med privatiseringens fragmentisering av offentlig verksamhet och myndigheternas outsourcing till servrar i låglöneländer som i flera avslöjade fall stått helt öppna. Istället för rätt till personlig integritet och cybersäkerhet fungerar stora delar av internet som en öppen åker för stora privata internetföretag att samla in och handla med "Big data"

Nej till EU-samhälle byggt på misstänksamhet

Försvara det öppna samhället

*Hybridkrigföring eller sjätte generationens krigföring, är en typ av krigföring som karaktäriseras av en kombination av traditionella militära, irreguljära och civila metoder

Historiskt möte mellan Macron och Putin?

När Rotschildpresidenten Emmanuel Macron träffade Vladimir Putin i den franske presidentens sommarresidens på Rivieran den 19 augusti har händelsen praktiskt taget passerat obemärkt i svenska russofobiska media. När EU alltmer krackelerar med Brexitkrisen, ett svårhanterat Italien, tysk ekonomi utan tillväxt, problem med Visegradländerna med mera och allt fler sprickor i EU:s vasall-liknande beroende av USA, den transatlantiska länken, vill Macron framstå som EU:s starke ledare.

EU:s relationer med Ryssland frystes till nollpunkten, inte minst av den svenska USA-anpassliga regeringen, med Ukrainakrisen 2014. Den ledde till att EU:s vasallstater på USA:s befallning införde olagliga sanktioner mot Ryssland, som ekonomiskt drabbat EU:s ekonomier hårt, särskilt EU-länderna längs Medelhavet. Hela EU:s och USA:s hantering av Ukrainakrisen (och även Syrienkrisen) har ovärderligt i detalj beskrivits av den amerikanske Rysslandskännare och professorn Stephen F. Cohen i boken *War with Russia – From Putin & Ukraine to Trump & Russiagate* (Hot Books, 2019). Under de senaste fem åren har inte bara EU utan även USA och framförallt London pådyvlat den allmänna opinionen att Ryssland och särskilt Putin är problemet och inte lösningen. Som stöd för detta har ständigt hänvisats till den ”den regelbaserade internationella ordningen”, som ett sätt att anklaga Ryssland för att bryta mot dessa regler med exempel om Ukrainas territoriella integritet, kemiska vapen i Syrien och Salisbury och så vidare, när det i själva verket är Väst som inte följer det internationella regelverket.

I perspektivet av risken av ett kollapsat EU har Macron tvingats till ett möte med Putin, en Putin som Cohen i sin bok skriver alltsedan 2014 demoniseras och tillskrivs alla möjliga problem stora som små utan något egentligt faktaunderlag, som till exempel Russiagate.

Möte mellan Macron och Putin tolkas av filosofidoktorn John Laughland från University of Oxford som en 180 graders tvärvändning av fransk och kanske Västs politik gentemot Ryssland. Macron uttrycker att Ryssland spelade en avgörande roll för att lösa olika kriser i världen som Iran, Ukraina, Syrien och INF-avtalet om kärnvapenmissiler.

Macron tog ytterligare ett steg genom att säga att det största problemet i världen inte längre är Ryssland, utan istället USA. Macron sade:

”Jag skulle vilja säga att världen idag genomgår ett historiskt ögonblick; den multilaterala ansatsen kritiserar alltmer, och vi borde tänka på vägar att återuppbygga världen och denna ordning. Detta betyder att vi måste leta efter nya samarbetsme-

Foto: TASS

Vladimir Putin och Emmanuel Macron 19 augusti, 2019 Bormes-les-Mimosas

kanismer som gynnar oss alla. I det här fallet, spelar våra bilaterala relationer liksom relationerna mellan Ryssland och EU en nyckel och avgörande roll. Jag tänker på allt som hänt under de senaste fem årtiondena, och vad som fått oss att glida iväg ifrån varandra. Jag vet att Ryssland är ett europeiskt land i sitt hjärta. Och vi tror på ett Europa från Lissabon till Vladivostok”, sade Macron till Putin.

Frasen ett ”Europa från Lissabon till Vladivostok” är en anspelning på president de Gaulles fras ”Europa från Atlanten till Ural”, vilket markerade ett visst avståndstagande gentemot USA.

Istället för fientlighet mot Ryssland, på vilken den transatlantiska länken nu vilar, uttryckte Macron behovet av en ny ”arkitektur och säkerhet och förtroende” mellan EU och Ryssland. Laughland menar att det är svårt att hitta en mera dramatisk u-sväng i utrikespolitiken än denna efter alla Rysslandsfientliga uttalande inom EU och inte minst den svenska regeringens, vars hela utrikes- och säkerhetspolitik bygger på fientlighet mot grannlandet Ryssland. Senast i mars i år röstade EU-parlamentet för en russofobisk resolution som stämplade Ryssland som ”inte längre kan vara en strategisk partner...och att EU kan inte tänka sig en gradvis återgång till ’business as usual’”. När Macron och Putin möttes kastade de denna EU-resolution bland soporna.

Man kan fundera över Rotshildpresidentens bevekelsegrunder, men troligen ser Macron ett bättre förhållande till Ryssland som en väg att lindra Frankrikes och EU:s ekonomiska problem. Hur som helst, Macrons omsvängning ger nya förutsättningar för att få slut på sanktionspolitiken och underlätta för lösning av kriserna i Ukraina och Syrien. Det är därför knappast oväntat att den svenska USA- och EU-anpassliga regeringen och russofobiska media med något undantag har avstått från att kommentera mötet mellan Macron och Putin.

Jan-Erik Gustafsson

www.nejtillu.se

EU skönmålar sin historia

och sina faders verkliga bakgrund

– Jean Monnet, Robert Schuman och Walter Hallstein.

Torsdag den nionde maj firade EU-eliten Europadagen, som sedan 1985 gjorts till EU:s nationaldag. Men få medborgare vet varför den firas. Dagen är vald eftersom den nionde maj 1950 presenterade Frankrikes utrikesminister Robert Schuman den så kallade Schumandeklaration, vilket betraktas som startskottet för EU-projektet.

EU är en organisation som aldrig tittar bakåt, bara framåt. Europadagen är också dagen då ett antal av EU:s så kallade fäder skönmålas och hyllas. Intervjuad i franska Le Figaro 26 mars presenterade akademikern och politikern Philippe de Villiers sin bok *J'ai tiré sur le fil du mensonge et tout est venu* (Fayard 2019)*, som behandlar de tre fäderna Jean Monnet, Robert Schuman och Walter Hallstein. Villiers har gaullistisk bakgrund, var aktiv mot Maastrichtfördraget 1992 och EU-konstitutionen 2005, ledamot av EU-parlamentet i två perioder och är idag partiledare för partiet Mouvement de France. Villiers bygger sin framställning på ett stort antal icke längre hemliga dokument som han letat upp världen över. Hans bok har lett till en del politisk rabalder i Frankrike.

Monnet och Schuman var tidiga globalister och företrädare för en världsregering i USA:s tjänst. De blev verktyg för USA:s regering och underrättelsetjänst för att ta över den europeiska marknaden i slutet av 1940-talet. Monnet och Schuman (samt Europarörelsen) stöttades av amerikanska utrikesdepartementet och CIA via Ford & Rockefeller Foundation samt Den amerikanska kommittén för ett förenat Europa med totalt över 600 000 dollar enligt avklassificerade dokument.

Minst känd bland dessa fäder är Walter Hallstein, den förste kommissionsordföranden (1958-68) efter Romfördragets tillkomst 1957. Hallstein var professor i juridik och aktiv nazist i tyska armén under andra världskriget och undervisade soldater om "Das neue Europa" (det nya Europa). Han tillfångatogs av amerikansk trupp i Cherbourg 1944, varefter han genomgick en "avnazifiering" i militäranläggningen Fort Getty på Rhode Island i åtta månader. Fångarna fick skriva under ett dokument, i vilket de försäkrade att de tog avstånd från nationalsocialismen för att formas till en USA-styrd elit i Europa. Efter avnazifieringen följde en kortare tid av arbete för den amerikanska administrationen innan det var dags att återvända till Europa. Hallstein inbjöds att undervisa vid University of Georgetown, där han lärde känna viktiga personer.

Efter återkomsten till Tyskland i november 1945 utnämndes han till rektor vid universitet i Frankfurt och blev senare statssekreterare i utrikesdepartementet under förbundskansler Konrad Adenauer, och chef för den tyska delegationen som ledde fram till Schumandeklaration 9 maj 1950 och därefter fördraget om Kol- och stålunionen 18 maj 1951.

Med sin bakgrund var Hallstein, liksom Monnet och Schuman, övertygad globalist. Han kallades i början av 50-talet bland annat i Time Magazine för "Mr Europa". Walter Hallstein beskrivs som en nära vän till Konrad Adenauer, som en man bortom all misstanke. Adenauer föreslog Jean Monnet att förorda Hallstein som den förste kommissionsordföranden. Monnet värderade honom "som en man med hjärta, en blyg och trogen vän. Valet av honom kommer att ge Europa stora möjligheter". I

<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.en>

Bundesarchiv, B 145 Bild-F004665-0003 / Unterberg, Rolf / CC-BY-SA 3.0
<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.en>

EU-parlamentet 13 november 2018 hyllade Angela Merkel Hallstein och den "europeiska konstruktionen" som ett experiment av aldrig tidigare skådad djärvhet.

1950 var således Monnet chef i franska Plankommissionen, Schuman utrikesminister i Frankrike och Hallstein tysk chefsförhandlare. En liten grupp, under Monnet och hans amerikanska uppbackare, formulerade under starkt hemlighetsmakeri Schumandeklarationen, som betraktas som EU:s födelse. Utan förvarning dök USA:s utrikesminister Dean Acheson upp i Paris 8 maj, alltså dagen före 9 maj, då Schuman införde journalister högtidligen i franska utrikesdepartementets sal Horloge de Quai d'Orsay läste upp deklarationen, som bara var känd av amerikanerna och Monnets nära vänner i Plankommissionen. I deklarationen står rakt på sak "Sammanslagningen av kol- och stålproduktionen kommer omedelbart att möjliggöra upprättandet av en gemensam grundval för ekonomisk utveckling som ett första steg mot en europeisk federation..." Vi var ett sorts kommando, som invaderat Quai d'Orsay" sade en av dem, Pierre Uri, som var direktör för den idag ökända banken Lehman Brothers.

Schumandeklarationen betraktas av EU-eliten som invigningsdokument (acte inaugural) i marschen mot stor europeisk enighet, och Schuman framställs ofta som en stor visionär. Men detta är en skönmålning. Schumandeklarationen var inte hans eller en fransk idé. Den var amerikansk och döljer en annan verklighet. Utrikesminister Schumans statssekreterare Bernard Clappier har berättat att "i verkligheten var det Washington som 1949 påbörjade allt". Det var den amerikanske utrikesministern Dean Acheson, som tryckte på för att Schuman skulle finna en lösning för att återföra Tyskland till den europeiska gemenskapen.

Samma personer under Monnet och med Hallstein som tysk

förhandlare formulerade därefter Kol- och stålunionsfördraget. Syftet för den "amerikanske" fransmannen Jean Monnet har han senare själv tillstått var inte att med Tysklands hjälp modernisera den franska stålindustrin. "Vi ville ta fram något som skulle påbörja den europeiska konstruktionen. Vår föresats var att komma fram till det fullständiga försvinnandet av den nationella suveräniteten" och "Kol- och stålunionen är inte en förening av producenter av kol och stål, det är i realiteten Europas debut, som har alla kännetecken för planetär enighet", under USA:s beskydd kan man tillägga.

Phillipe de Villier har skrivit en ovärderlig och avslöjande bok. Den bidrar aktivt till argumentationen att EU-projektet

aldrig har varit ett freds- och demokratiprojekt utan är ett stegvis projekt för en framtida federal statsbildning, ett framtida "Globalia", ett tillvägagångssätt som efter Monnet benämns "Monnetmetoden".

Jan-Erik Gustafsson
Docent

*Ung. "Jag drog i lögnens tråd och allt kom fram".

Phillipe de Villier

Foto: Marie-Lan Nguyen

Ulf Kristersson hos Bilderberggruppen

Sedan Sverige blev medlem i EU 1995 har fältet lämnats fritt för en amerikanisering av svensk ekonomi och samhälle, som genom åren lett till intensifierad avreglering av arbetsrätt och kollektivavtal, välfärdssystem, skatte- och penningpolitik, media- och IT-politik, regionalpolitik, gränskontroll, utrikes- och försvarspolitik med mera som fått till följd en banalisering och urgröpning av demokrati och folkstyre. Någon skrev att med Maastrichtfördraget 1992 fick de transatlantiska storföretagen fri tillgång till EU-ländernas nationella marknader och socialdemokratin och fackföreningsrörelsens ledningar erbjöds och accepterade illusionen om EU:s sociala dimension.

Varje år sedan 1954 träffas en liten mäktig storföretagsvänlig transatlantisk ultra-elit på 100-150 personer av bankmän, företagsledare, politiker, samt utvalda medierepresentanter och vetenskapsmän för att under strikt formella former samordna sina västerländska och globala intressen. I år träffades denna självutvalda globala elit 30 maj – 2 juni i luxuösa Montreux Palace Hotel i Schweiz.

Efter att den hemlighetsfulla gruppen har blivit alltmer uppmärksammas under senare år har Bilderberggruppen nu en egen officiell hemsida, <http://www.bilderbergmeetings.org/>

I ett pressmeddelande på hemsidan skriver gruppen att följande temafrågor diskuterades i Montreux: En stabil strategisk ordning; Vad blir det nästa för Europa?; Klimatförändring och uthållighet; Kina; Ryssland; Kapitalismens framtid; Brexit; Etik för artificiell intelligens; Beväpning av sociala media; Vikten av rymden och Cyberhot. Alla dessa frågor är viktiga för hur den transatlantiska eliten ser på och bedömer den globala utvecklingen, och av ämnena att döma kan man ana en viss oro för framtiden. Man kan misstänka att Bilderbergarnas "stabila strategiska ordning" för att rädda kapitalismen handlar om smarta gränser, biometrisk övervakning, AI och 5G för att kontrollera Ryssland och Kina samt den globala allmänheten.

Sverige deltar i Bilderberggruppens möten med fyra till fem personer varje år. Bland årets svenska deltagare utmärker sig moderatledaren Ulf Kristersson. Man kan spekulera i varför Kristersson inbjudits, men kanske för att han är en tänkbar framtida statsminister. Fredrik Reinfeldt deltog som oppositionsledare 2006 innan han blev statsminister. Samma med Stefan Löfven som deltog 2013. Under senare år har även Annie Lööf (2017), Magdalena Andersson (2016) och Mikael Damberg (2015) deltagit.

Utöver Kristersson deltog i år Investors direktör och AI-specialist Sara Marcus, klimatprofessorn och kolumnisten i Svenska Dagbladet Johan Rockström samt SEB-bankens ordförande Marcus Wallenberg. Representanter för Wallenbergarna har

varit starkt engagerade från starten och Marcus Wallenberg har under senare år alternat med Jacob Wallenberg.

De svenska deltagarna fick bekanta sig med den översatta EU-eliten som premiärministrar, ministrar och tidigare EU-kommissionärer. Dessutom deltog NATO-chefen Jens Stoltenberg, USAs utrikesminister Mike Pompeo, Trumps rådgivare Jared Kushner, den äldre krigsförbrytaren Henry Kissinger samt gräddan av den globala västliga finans-, IT-AI-, försvars- och medieeliten.

EU är kraftigt insyltad i Bilderberggruppen Den franske politikern Philippe Villiers skriver i sin bok (se artikeln bredvid) och att EU:s mest omtalade fader Jean Monnet deltog på Bilderberggruppens konstituerande möte i maj 1954. Vid tillblivelsen deltog de viktigaste personerna som också arbetade för den "europeiska konstruktionen". Grundaren för Bilderberggruppen var Joseph Reitingen som var en utflyttad polsk diplomat som bodde i Paris och London. Han anses också ha grundat Europarörelsen 1946. Det ursprungliga syftet med Bilderberg var att uppmuntra transatlantism i den europeiska eliten, och gruppens arbete har skett parallellt med uppbyggnaden av den europeiska unionen. Både Monnet och Reitingen var globalister som redan under andra halvan 1940-talet såg bygget av ett överstatligt EU som ingående i ett amerikanskt globalt styre. De Villiers konstaterar att "i verkligheten är Bilderberg den mest hemligt utvalda amerikanskt-europeiska eliten inom geopolitiken. Dess stora uppgift är inte längre som 1954 att följa utvecklingen av det sovjetiska blocket utan att nu få till stånd en global massmarknad".

Det är denna reaktionära elitorganisation som Kristersson, Rockström och Mazur har bekantat sig med. Gruppen tillämpar något som kallas Chatham House Rules, vilket betyder att alla deltagare är fria att använda den information de har fått, men aldrig identifiera eller avslöja tillhörigheten av en talare och inte heller andra deltagare. Det är förstås en stor demokratisk skandal att svenska politiker som deltagit under åren inte avslöjar ens ett kommatecken av vad de fått veta på mötena. Kommer du Kristersson att berätta något för oss medborgare vad du fick reda på i Montreux? Kommer du Rockström att skriva en kolumn i Svenska Dagbladet om vad du erfarit i Montreux? Sara Mazur, på vilket sätt kommer IT, AI och 5G att främja en demokratisk utveckling?

Som EU-motståndare gäller det att kunna kombinera kravet på nationell suveränitet med internationell solidaritet - till skillnad från EU-eliten som i praktiken är reaktionära internationalister som går i USA:s ledband, bland annat i den ansiktslösa Bilderberggruppen!!

Jan-Erik Gustafsson

Upphovsrättsdirektivet

ger oss ett dyrare och ofriare Internet

Att copyrightdirektivet, i Sverige omdöpt till upphovsrättsdirektivet, hotar friheten på nätet har debatterats flitigt under det senaste året. Pratet om skatter och länkfilter som av förespråkarna motiveras med att rättighetsinnehavaren, som artister och journalister, får en rättmätig del av ersättningen för sitt arbete har dock helt överskuggat två andra viktiga aspekter: Dels att nätet med stor sannolikhet blir dyrare för slutanvändarna och sist men inte minst den viktiga frågan om nätneutralitet.

Trots högljudda protester från flera politiska läger godkändes direktivet (Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/790 av den 17 april 2019 om upphovsrätt och närstående rättigheter på den digitala inre marknaden och om ändring av direktiven 96/9/EG och 2001/29/EG) av EU-parlamentet den 26 mars 2019 och några veckor senare även av en majoritet i Europeiska rådet. Därmed har direktivet, med några genomgripande förändringar, gått vidare till implementering i bland annat svensk lagstiftning.

Kritiken har främst berört de kontroversiella artiklarna 11 och 13 som i den slutliga versionen döpts om till 15 respektive 17. Kritiken har rört sig runt frågor som skrivningar om ersättning vid länkning (i förslagets artikel 11, numer omdöpt till artikel 15) och hur uppladdning av otillåtet material ska stävjas (numera i artikel 17).

EU-direktivet har i princip helt fokuserat på den första aspekten: upphovsrätten i förhållande till ett fritt och öppet internet, där man i praktiken ställt sig på rättighetsinnehavarnas sida. Företrädare för den så kallade EU-lobbyn (till exempel STIM) hävdar att detta inte är ett problem då direktivet idag inte omfattar hyperlänkar (direktlänkning till en artikel eller text) utan enbart material som en plattform (till exempel Google News) valt att ladda upp och dela utan att betala någon ersättning till rättighetshavarna. De menar att kritikerna har missuppfattat begreppet länkskatt eftersom det är rättighetsinnehavaren som bestämmer om materialet ska tillgängliggöras eller inte. Kritikerna (till exempel Piratpartiet och Alexander Bard med flera) har menat att material som saknar godkända licenser (genom att till exempel plattformarna inte vill betala eller publicera) kommer att sällas bort genom så kallade länkfilter vilket i praktiken innebär en censur av nätet. Motståndarna menar då att man inte kan tala om länkfilter eftersom det är rättighetsinnehavarnas sak att bestämma om de vill tillåta att deras material sprids, vilket de självklart har ett intresse av.

I det slutliga direktivet har man dessutom infört undantag för flera kategorier av nätpubliceringar:

- Direktivet omfattar endast kommersiella webbplatser och appar. Kravet på filtrering gäller inte små webbplatser (med omsättning under tio miljoner euro per år eller med mindre än 5 miljoner unika besökare per månad), och

inte heller nya (som har varit tillgängliga i unionen i mindre än tre år), inte plattformar som ägs av privatpersoner och inte icke-kommersiella plattformar.

- Publicering av memes och citat ska skyddas i lag, den som publicerar sådant material kan aldrig hotas av att materialet kan tas bort från plattformarna.
- Den som behöver lyfta fram någon annans yttrande för att visa hur befängt – eller briljant – detta är, ska inte av upphovsrättsliga skäl förbjudas att göra detta, vilket säkerställs genom de inskränkningar som lagstiftaren gjort i upphovsrätten, till förmån för till exempel citat, parodi, travesti. Även rätten att ta del av och sprida allmänna handlingar motiveras av liknande resonemang.

Det låter väl bra att upphovsrättshavare får mer betalt för sina verk? Pratet om länkskatter och länkfilter har dock helt överskuggat två andra viktiga aspekter av friheten på nätet:

Dels att nätet blir dyrare. Om till exempel Google ska åläggas att betala för att sammanställa, referera och länka till

upphovsrättsskyddat material som nyhetsartiklar innebär det i sin tur att de måste lägga kostnaderna någon annanstans. Risken är stor att det blir slutanvändarna som får betala priset genom höjda avgifter på plattformarnas tjänster. Detta skulle i sin tur sannolikt utestänga resurssvaga grupper från Internet (tänk ett abonnemang på SvD, ett på DN, ett på Netflix och så Google och/eller Spotify ovanpå det, så fattar du vad jag menar) och på så sätt minska nätets tillgänglighet och

med stor sannolikhet hämma det demokratiska samtalet.

En annan fråga som inte berörs i EU-direktivet är frågan om nätneutralitet, som just nu är en het fråga i USA (där de stora plattformarna har sitt säte). Kraven på nätneutralitet innebär i korthet att man försöker hindra internetleverantörer från att särbehandla viss trafik eller vissa aktörer. Hur klarar sig en mindre e-handlare om Amazon går att nå med förtur och högre hastighet? Vad händer med nätets innovationskraft om det förvandlas till ett slags kabel-tv, där ett fåtal globala jättar levererar efterfrågat material och städar bort allt som är oönskat, besvärligt eller dyrt, frågar Joakim Broman i ett inlägg i Göteborgsposten.

Och sannolikt är det detta som blir konsekvensen av EU:s klåfingriga lagstiftningspolitik: De har helt enkelt gett oss ett dyrare internet där rättighetsinnehavarnas möjligheter att ta betalt överordnas slutanvändarnas intresse av ett nät som är tillgängligt för alla. Och dessutom gett grönt ljus för teleoperatörernas möjligheter att ge företräde för stora och lönsamma kunder med mycket reklamgenererande trafik på de mindre användarnas bekostnad.

Var det någon som viskade något om att EU är ett system i medborgarnas tjänst?

Marie Ericsson

Needpix.com Foto: Copyright Stars European

Nytt handelsavtal EU – Mercosur

Dödsstöt för Europas landsbygd och småbrukare?

Under 20 år har EU fört förhandlingar om ett frihandelsavtal med den Latinamerikanska handelsunionen Mercosur, bestående av Brasilien, Argentina, Uruguay och Paraguay. Efter regimbytena i Brasilien och Argentina har nu slutligen EU kunnat komma överens om ett handelsavtal. Argentinas nya regering är inställd på en nyliberalistisk frihandelsregim tillsammans med Brasiliens nya president Bolsonaro. Bolsonaro har väckt internationell förvåning och förskräckelse med sin framtoning under presidentvalskampanjen med sin handrörelse antydande att man kan använda vapen för att lösa sociala problem, att stora områden i Amazonas ska öppnas upp för exploatering, att ursprungsbefolkningens behov kan sättas på undantag och hans öppna hyllningar av landets tidigare militärdiktatur. I ett svep kastar EU viktiga principer om mänskliga rättigheter, klimatpolitik, biologisk mångfald och matsäkerhet på soptippen.

Handelsavtalet med Mercosur öppnar upp för Latinamerikanskt nötkött, gris- och fågelkött, ägg, socker, etanol, apelsinjuice, snabbkaffe och ris. EU:s mer specialiserade jordbruksprodukter som vin, sprit, choklad och konfekt samt ost får lättnader, vilket inte gynnar så stor del av Europas småbrukare. Det som EU istället vunnit på är tullsänkningar för verkstadsprodukter som bilar, maskinutrustning, kemikalier, läkemedel, kläder och möjlighet att ta anbud på offentlig upphandling inom IT, telecom och transporter. Här har de Europeiska jordbruksintressena vägt lätt.

Kritiken från tunga jordbruksorganisationer i Europa har varit massiv. Man pekar på användandet av antibiotika i köttindustrin och import av sydamerikanska varor med lägre ställda krav. De Europeiska jordbruksintressena varnar också för att en försiktig öppning av handeln i ett senare skede öppnar upp ett helt annat

konkurrensläge än i dag när världens största livsmedelsföretag ska få möjlighet att konkurrera med det europeiska jordbruket; ”som att öppna Pandoras ask”.

Effekterna på det Europeiska jordbruket kan komma att bli dels utveckling mot ytterligare större enheter samt utslagning av såväl små som mellanstora enheter. Mycket av det som vi idag betraktar som kulturlandskap och öppet landskap kan därmed hotas. De möjligheter som små och mellanstora jordbruk ger för landsbygdens utkomstmöjligheter riskerar att drastiskt försvinna. Möjligheten att bedriva ett varierande jordbruk i kulturlandskap för att främja biologisk mångfald, till exempel pollinerande insekters existens, kan därmed vara förbi.

EU-kommissionär Cecilia Malmström tillbakavisar kritiken och menar att importen bara öppnats upp lite grann. Men det kan bli svårt för EU att skyla över den uppenbara motsättningen till alla de politiska mål och paroller som man framhåller i andra sammanhang. En omfattande avveckling av det som vi idag uppfattar som jordbruk och landsbygd, speciellt i Europas periferi, kan komma att bli resultatet när EU prioriterar bilar, maskinutrustning, kemi, läkemedel och möjligheten att få konkurrera på den offentliga sektorn. I ett land som Sverige som ligger i EU:s periferi med förhållandevis små brukarenheter kan därför effekterna komma att bli desto större. Avtalet ska godkännas av EU-parlamentet och medlemsländerna.

Per Hernmar

Bild: Wikimedia Commons
<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.en>

Mercosur länderna

Taggtråd och kanoner - Ager

På EU-toppmötet i juni stod tillsättande av en ny EU-kommission i centrum. Mindre uppmärksamhet har getts policydokumentet för EU:s utveckling 2019 – 2024. EU:s strategiska agenda är föredömligt kort och därför framgår inte detaljerna, som istället finns i andra dokument. Men vi ska sammanfatta innehållet bakom vackra ord om trygghet, frihet, klimatneutralitet, rättvisa och värderingar.

1. Militarisering av gränsskyddet

EU:s strategiska agenda slår fast att effektiv kontroll av gränserna är en absolut förutsättning för säkerhet, lag och ordning, att EU:s politik kan fungera i överensstämmelse med EU:s principer och värden. Hotet mot EU:s säkerhet och välbefinnande kommer således från migranter och asylsökande. En argumentering helt i linje med invandrarfientlig nyheter.

Därför ska EU:s yttre gränsskydd stärkas och skyddet mot flyktingar ska göras totalt. EU ska ytterligare stärka samarbetet med ursprungs- och transitländer för att stoppa migration. Detta kommer att medföra fortsatt stärkande och militarisering av auktoritära regimer.

Det betyder också en militarisering av EU:s gränsskydd, EU-kommissionen har tidigare föreslagit 10 000 nya gränsvakter. Det medför också ytterligare sämre förhållanden för papperslösa i EU-ländernas skuggsamhällen.

EU gör inga som helst försök att åtgärda orsakerna till migration från fattiga länder eller flyktingar från konflikter.

Storebrorssamhället

EU förklarar nu krig mot "ondsinta cyberaktiviteter, hybridattacker och desinformation från fientliga statliga och ickestatliga aktörer". Inget sägs om den undermåliga säkerhet som kännetecknar det mesta av internet. Istället kommer EU att stärka de hemliga strukturer som leder till ett "storebrors-samhälle" med ökat samarbete för underrättelseverksamhet. En utveckling som kan leda till hot mot ett öppet och demokratiskt samhälle.

2. Ekonomi

För att stärka "Den europeiska modellen" inför framtiden ska EU stärka EMU, där kommissionen föreslagit en egen finansminister och egen beskattningsrätt, slutföra bankunionen där EU tar över ansvaret för kontrollen av finansmarknaden och där Europas innevånare kan vänta sig att få betala vid kommande bankkrascher.

EU fortsätter att arbeta för "rättvis konkurrens". I Sverige kan detta leda till fortsatt konkurrensutsättning av offentlig verksamhet.

Internationellt kommer de handelsavtal man slutit med Afrikanska länder under parollen "rättvis konkurrens" ge ett stort företräde för Europeiska storföretag att penetrera den Afrikanska marknaden och på allvar etablera sig inom tjänstesektor och offentlig verksamhet.

3. Klimat: tomma ord

EU äger inte ensamt klimatfrågan utan har en samordnande

nda för offensiv stormaktspolitik

funktion. EU-länderna gömmer sig bakom EU och det är tveksamt om EU och EU-länderna kommer att kunna uppnå de målsättningar man har. EU:s jordbrukspolitik, där storjordbruk står i centrum, är en av huvudanledningarna till den minskande biologiska mångfalden. Genom meningen "EU kan inte vara den enda som handlar" sätter man nivån på klimatarbetet och begränsar målet till att medlemsländerna "bör överensstämja" med Parisavtalen.

EU ska också prioritera införandet av den sociala pelaren som antogs på det informella EU-toppmötet i Göteborg i november 2017. Där talas det om en mer konjunkturanpassad arbetsrätt, införandet av minimilöner strax under existensminimum, samt grundande av en Europeisk myndighet för arbetsmarknaden, vilken redan fått ett kontor med 100-talet anställda. Någon lösning på problemet med de 100 miljoner fattiga står dock inte på agendan. Inte heller den stora frågan om obalansen mellan över- och underskottsländer.

4. Främja EU:s intressen och "värden" i världen

EU tar nu ett nytt steg till att bli en egen aktör i världspolitiken. EU ska i högre grad börja agera på egen hand för att tillvarata sina intressen. Försvarsanslagen bland EU-länderna ökar därför kraftigt. EU:s försvars- och säkerhetspolitik ska bli mer aktiv. Arbetet med EU:s militarisering, Pesco, fortsätter där målet är en fullt utvecklad militärunion 2025. EU kommer att i än högre grad inter文nera i andra länders politik under paroller som "ambitiös grannlandspolitik" och "ambitiöst partnerskap med Afrika". Med EU:s agenda blir bistånd, utrikespolitik och militära muskler samordnade verktyg för att främja EU:s intressen på den internationella arenan – och i synnerhet i områden gränsande till EU som Nord- och Centralafrika och Mellanöstern.

5. Den dolda agendan

EU befinner sig i konflikt med Ryssland. Huvudorsak är utformningen av partnerskapsavtalet med Ukraina som innebär att Ukraina blir en del av det västliga säkerhetspolitiska samarbetet samt att handeln mellan Ryssland och Ukraina, i synnerhet östra Ukraina, inte blir kompatibel. EU har nyckeln till fred i Ukraina samt till avspänning med Ryssland. Genom att inte nämna detta ser EU:s ledare fortsatt konflikt med Ryssland och i Ukraina.

EU:s agenda 2019 – 2024 nämner inte välfärdsutvecklingen. Det betyder att EU:s ledare inte ser någon anledning att ändra kurs vad gäller välfärdsutvecklingen inom unionen. Därmed fortsätter utvecklingen med ökande klassklyftor och segregation. De 100 miljoner fattiga och 20 miljoner absolut fattiga nämns inte. Problemen med välfärdssektorns försämringar, på grund av minskade ekonomiska resurser, avregleringar och uppsplittringar nämns inte. Dessa tendenser förstärks genom regionala obalanser mellan över-

skotts och underskottsländer. Därmed ser EU:s ledare ingen anledning till oro i detta fall.

Genom den kommande bankunionen kommer EU att ta över den nationella kontrollen över finansväsendet. Det kommer inte att minska risken för en kommande finanskris. Genom finanspakten är EU:s medlemsländer bundna vid att hålla underskotten i statsfinanserna till max tre procent av BNP. Någon motsvarande regel för banker och finansinstitut finns inte. Därmed är risken för problem vid en kommande finanskris inte lösta – mer än att medborgarna genom EU:s försorg kommer att tvingas delta i att betala för kommande bankkriser.

EU talar om behovet av industripolitik och om den kommande digitaliseringen. Industrins utveckling kännetecknas av ökad rationalisering och outsourcing till andra länder. Digitaliseringen kommer förmodligen att ytterligare bidra till denna utveckling och kan därför komma att leda till en omfattande strukturrationalisering. Effekterna av denna kan komma att förstärka redan rådande sociala och regionala obalanser där stora områden kan komma att stå utan arbetsplatser.

Sammanfattning EU:s agenda 2019 – 2024

- Militär och säkerhetspolitisk upprustning
- Ökat säkerhetspolitiskt agerande i världspolitiken
- Militarisering av gränsskydd och krig mot migrationen
- Ökat samarbete kring underrättelse- och cyberverksamhet
- Inga åtgärder för att lösa konflikten med Ryssland och kriget i Ukraina
- Inga åtgärder mot ökande sociala klyftor, segregation eller regionala obalanser
- Inga åtgärder mot obalanser mellan över- och underskottsländer
- Inga åtgärder inför en kommande finanskris
- Inga ökande åtgärder för klimatarbetet eller en hållbar utveckling
- Med EU:s strategiska Agenda 2019 – 2024 står det klart vad EU:s ledarskap menar med talet om att leverera till medborgarna: taggtråd och kanoner!

Per Hernmar

Foto: Tauno Tõhk, <https://creativecommons.org/licenses/by/2.0/deed.en>

Europeiska rådet

Nordisk folkriktsdag: Småbrukarnas roll i framtidens livsmedelsförsörjning

Den första till fjärde augusti pågick årets Nordiska folkriktsdag i Ljungkile. Temat för året var frågan om småbrukarnas roll i framtidens livsmedelsförsörjning med koppling till FN:s 17 globala mål för en hållbar utveckling av jordens resurser. Ett 40-tal odlare, odlingsintresserade och representanter för politiska partier och organisationer från Norge, Sverige, Danmark och Finland deltog i konferensen som ägde rum på Ljungkiles folkhögskola utanför Uddevalla.

År 2000 lades fem jordbruk om dagen ner i Norge. I Sverige beräknas cirka 400 000 jordbruk ha försvunnit sedan 50-talet. Utvecklingen fortsätter och har som konsekvens att livsmedelsimporten, främst från EU, har ökat kraftigt. Sverige är idag det land som, med 50 procent matimport, har lägst självförsörjningsgrad i hela EU-området. EES-medlemmen Norge har hela 60 procent matimport. Den konspiratoriskt lagda anar att EU:s jordbrukspolitik har en del med utvecklingen att göra, då CAP (Common Agricultural Policy), som EU:s gemensamma jordbrukspolitik brukar benämnas, i huvudsak inriktas på att stötta stora jordbruksenheter. Frågan är dock mer komplicerad än så.

”EU står idag för jordbruksstödet i medlemsländerna, men styr endast över den del av pengarna som omfattar arealstöd och mark som ligger i träda. Resterande andel hanteras av medlemsländerna själva” berättar Stefan Edman, biolog, debattör och tidigare sakkunnig på miljödepartementet. Möjligen var det därför den borgerliga regeringen med jordbruksminister Eskil Erlandsson i täten lyckades avskaffa allt jordbruksstöd till odlare med mark på mindre än fyra hektar – en katastrof för många små odlare med en ekologisk inriktning som främjar FN:s globala hållbarhetsmål.

”Även om Sverige har ett krympande antal jordbruk ska vi komma ihåg att vi har en bra djurhållning, en bra profil på foderproduktionen och bra miljöparametrar. Allt detta kostar tyvärr pengar och svenska bönder hamnar i en orättvis konkurrenssituation gentemot de länder som lagt sig längst ner på EU:s prislav och därmed kan leverera billigare livsmedel”, menar Stefan Edman som en förklaring till problemet.

Är utvecklingen försvarbar eller finns det en roll för de små

odlarna i framtidens livsmedelsförsörjning? Att utvecklingen är oroande håller de flesta i panel och publik med om.

”Här finns ju flera olika aspekter” menar Aksel Naerstad, lantbruksdebattör och seniorrådgivare i norska Utvecklingsfonden. ”Nedläggningarna är oroande inte minst utifrån ett säkerhetsperspektiv. Skulle det inträffa en katastrof så att varor inte kan fraktas obehindrat söderifrån upp till Norden kan försörjningsläget snabbt bli ohållbart. Sedan är det ju så att de små jordbrukarna ofta är positiva till ekologisk omställning och därmed bidrar till FN:s mål om hållbara konsumtions- och produktionsmönster.” Stefan Edman tillägger att det landskapsmässiga argumentet med betande djur som håller landskapet öppet är viktigt för biodiversiteten och för att behålla en levande landsbygd.

Att inhemska politiska beslut fortfarande har betydelse för jordbrukets utveckling bekräftas av situationen i EU-landet Finland, där självförsörjningsgraden i jordbruket trots nedläggningar fortfarande ligger på cirka 80 procent.

”Tack vare EU:s jordbruksstöd har jag kunnat styra om till ett ekologiskt jordbruk”, berättar Thomas Snellman, bonde och odlare från Jakobstad i Finland. Han menar att om lantbruksrörelsen i Finland, som representerar de stora jordbruksägarna, fortfarande hade haft makten över jordbruksstödet, hade han och andra, ofta små, ekologiska odlare inte släppts fram. Thomas är också en innovativ småodlare som utvecklat de så kallade Rekoringarna, som bidragit till att ge de små odlarna större möjligheter att sälja sina odlingsprodukter direkt till konsument.

Publik och panel är överens om att medan politikerna talar om vikten av bombplan så är livsmedelsfrågorna nedprioriterade och fokuserade på stordrift. Detta trots att en stor del av världens matproduktion sker lokalt.

”Vi ska komma ihåg att 70 procent av all matproduktion i världen sker i småskaliga nätverk. Dessutom är det fortfarande en och en halv miljard människor i världen som är undernärda. Idag lägger vi ner jordbruksmark som borde tas i anspråk för

att skapa föda åt jordens befolkning”, slutar Aksel Naerstad.

Nordisk folkriktsdag är en sammanslutning som försöker möta dagens hot mot Nordens självständighet, demokrati och miljö. Syftet är att arbeta för ett nordiskt ansvar i en värld präglad av en ökande ekologisk och social kris och utveckla Norden som samhällsmodell. Under konferensen gjordes bland annat ett studiebesök till Dalhem ekologisk odling i Svenshögen som drivs av agronomen Gert Winkler och hans fru Akasha.

Marie Ericsson

Foto: Lars Jirvén

Vad är Rekoringarna?

Den uppfinningsrika Thomas Snellman, småbonde från Jakobstad i Finland, gick och funderade på hur han skulle få större avsättning för sina ekologiskt odlade jordbruksprodukter. Ett besök i Frankrike satte honom på spåret.

”Där fanns det en etablerad verksamhet som gick ut på att via nätet öka försäljningen av odlade produkter direkt till konsumenter”, berättar han. Jag lånade idén och gjorde om den lite för att den skulle passa mina behov.

2013 drog han igång den första Rekoringen. I korthet handlar det om att sammanföra konsumenter och producenter via en digital plattform på Facebook, där odlarna bjuder ut sina varor till privatpersoner på en given plats och tidpunkt.

”Vi berättar vad vi kan erbjuda en viss vecka och när och var de kan hämta upp sina varor”, berättar Thomas. Det kan vara på en parkering eller någon annan offentlig plats.

Foto: Marie Ericsson

Thomas Snellman

I motsats till den franska modellen, som bygger på att man abonnerar på odlingslådor så är Rekoringarna baserade på frivillighet och dagsbehov.

”Modellen har blivit väldigt populär och finns idag i nio länder på tre kontinenter”, berättar Thomas. I dag finns det 150 Rekoringar i Sverige och 200 i Norge, samt ett antal i Danmark. I ursprungslandet Finland finns det cirka 350 stycken. Thomas har trots allt vissa funderingar kring de kapitalistiska avsättningsmetoderna.

”Vi har bjudit in djävulen, men när man kan använda djävulen för ett gott syfte så är det väl bra”, slutar Thomas innan han hastar iväg till Finland och arbetet med den ekologiska gården igen.

Marie Ericsson

EU:s hållbarhetspolitik

En rapport från EU:s revisionsrätt, där Eva Lindström är Sveriges ledamot, kritiserar EU:s hållbarhetspolitik som tandlös. Revisionsrätten konstaterar att ”kommissionen inte integrerat hållbarhet eller hållbarhetsmålen i sin budget eller resultatredovisning”.

EU:s egna institutioner föregår inte heller med gott exempel, när det gäller öppenhet om hållbarhetsfrågor. Av totalt 12 undersökta EU-institutioner och 41 EU-myndigheter var det bara Europeiska investeringsbanken och EU:s immaterialrättsmyndighet (EUIPO) som integrerat hållbarhetsfrågor i sin planering och strategi.

När diskussionen om ett hållbart samhälle startade på 1990-talet var det ekologisk hållbarhet som avsågs, och som är grunden för ett varsamt naturresursutnyttjande och jordens långsiktiga överlevnad. Men nu har den ekologiska hållbarhetstanken slätats ut och förminskats av en massa andra hållbarheter som social, ekonomisk och till och med finansiell hållbarhet för att värna den nyliberala globala ordningen.

Det enda konkreta EU egentligen har gjort om hållbarhet är ett EU-direktiv som ålägger 7 400 bolag, banker, försäkringsbolag med mera att redovisa någon form av hållbarhetsrapportering. Det har gjorts utifrån investerarens och finanskapitalets perspektiv, som vill ha information om vilka hållbarhetsrisker dessa företag kan stå inför och inte primärt för en hållbar ekologisk utveckling.

EU och EU:s medlemsstater ställde sig i september 2015 i FN:s generalförsamling bakom Agenda 2030 med 17 mål för, som det heter, en socialt, ekonomiskt och miljömässigt hållbar utveckling - en av alla dessa agendor som inte är bindande. Trots detta konstaterar EU:s egen revisionsrätt att EU inte har någon långsiktig strategi för hållbar utveckling fram till 2030 och hittills har inte en sådan strategi lyfts fram i diskussionen om EU:s fleråriga budgetram för 2021-2027.

Det är egentligen inte särskilt uppseendeväckande. EU är inte en folklig sammanslutning utan en med Lissabonfördraget nästan fulländad alltmer perverterad överstatlig bildning med uppgift att bedriva nyliberal politik i EU:s och de globala storföretagens intressen. Detta står i direkt motsättning till ekologisk hållbarhet, som kräver ett nytt samhällssystem. Men nu växer en ny global systemkritisk ungdomsrörelse fram som inte längre accepterar stora delar av föräldragenerationens och politikeretablissemangets passivitet i klimatfrågan. Den nu världsspännande ungdomsrörelsen Fridays For Future uppmanar till skolstrejk 27 september, och den svenska delen med Greta Thunberg vill även att LO, TCO och SACO skall uppmana sina medlemmar att delta i strejken.

Jan-Erik Gustafsson

Foto: Sebastian Dooris

ICTU March, 21st Februari 2009, Dublin, Ireland

På irländska LO:s (ICTU:s) Biennial Delegate konferens i början av juli antog delegaterna enhälligt ett brådskande uttalande som kräver att Irland går ur PESCO. I svensk fackföreningsrörelse finns veterligen ingen kritisk debatt om PESCO och EU:s militarisering efter att regering och riksdag i det "alliansfria" Sverige har beslutat gå in i PESCO.

Här följer uttalandet i sin helhet:

Konferensen, som noterar den stolta och konsekventa raden av stöd för Irlands neutralitet av den irländska fackföreningsrörelsen, ser med förakt på regeringens beslut att delta i det Permanenta Strukturerade Samarbetet (PESCO), som av många uppfattas som en föregångare till en EU-armé.

Takten i utvecklingen av EU:s militarisering och Irlands delaktighet har accelererat de senaste månaderna. Bara för en vecka sedan utlovade Irland att bidra med trupper till EU:s stridsgrupp som leds av Tyskland, en stridsgrupp som kan sättas upp med kort framförhållning för att hantera framväxande kriser och konflikter runt om i världen.

Det har också framkommit i ett svar i EU-parlamentet från kommissionären Mogherini att Irland den första april skrev under ett avtal som observatör för åtta PESCO-projekt och som deltagare i två projekt.

Ännu mera allvarligt är att den 18 april sade EU-parlamentet ja till ett bihang till PESCO – den Europeiska försvarsfonden – och gav därmed upp den parlamentariska kontrollen över PESCO. Fonden innebär att minst 13 miljarder euro ska användas för vapenforskning och utveckling under nästa fleråriga ramprogram (2021-2027) till skada för sammanhållning och utvecklingsfonder. Nationella budgettillskott till fonden förväntas uppnå 36 miljarder euro.

Redan den 17 juni vid lanserandet av det Framtida luftförsvarssystemet (FCAS) sade den utpekade kommissionspresidenten Ursula von der Leyen; "För oss är det viktigt att det över tid kommer att bli ett verkligt gemensamt europeiskt jettförsvarssystem. Det var inte för ingenting som vi lanserade den Europeiska försvarsunionen (PESCO) och den Europeiska försvarsfonden". 6,5 miljarder euro har redan avsatts för projektet.

Den 9 maj tillfrågades de grundande PESCO medlemmarna att förslå ytterligare projekt till de 34 som redan beslutats och med ambitionen att de nya skall sägas ja till före 2019 års slut. Senare den 15 maj samtyckte Europeiska rådet – inklusive Irland (och Sverige) – till att "Eftersom ett stort antal av PESCO-projekten

svarar mot EU:s förmåga till utvecklingsprioriteringar, vilka också reflekterat NATO:s prioriteringar kommer sammanhållning mellan EU:s och NATO:s respektive processer att fortsätta och säkras". För närvarande finns 78 projekt mellan EU och NATO.

Denna nivå på samarbete bekräftades av generalen Claudio GRAZIANO, ordföranden för EU:s militära kommitté, efter ett kommittémöte den 21 maj som diskuterade EU/NATO:s samarbete, när han sade att "EU/NATO samarbetet var mer allomfattande i kvalitet, omfång och kraft än någonsin tidigare".

Oroade över utvecklingen ovan gratulerar konferensens delegater bland många andra de 42 parlamentsledamöter som motsätter sig deltagandet i PESCO och som kräver av regeringen att omedelbart utöva sin rätt att dra sig ur PESCO enligt Artikel 46.5 (FEU) i Lissabonfördraget och i enlighet med denna underrätta Europeiska rådet, och uppmanar anslutna fackorganisationer att kampanja för detta mål.

(Översättning Jan-Erik Gustafsson)

Foto: Reading Tom

ICTU väggmålning| Donegall Street, Belfast

<https://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

INSÄNDARE OCH DEBATT

EU är ingen fredsunion

EU framställs ofta som en ”fredsunion” - men det är en helt felaktig bild. Så här står det ordagrant i EU:s grundlag, Lissabonfördraget - artikel 42.3 FEU: ”Medlemsstaterna förbinder sig att gradvis förbättra sin militära kapacitet”. EU torde vara den enda statsbildning i världen som har ökade militärutgifter inskrivet i sin grundlag!

Det är mot den bakgrunden man ska se allt tal om att militärutgifterna måste öka drastiskt här i Sverige. Nu finns förslag att utgifterna till krigsmakten nästan ska fördubblas – från drygt 50 till cirka 80 miljarder kronor om året!

Inte förvånande är Liberalerna – de allra största EU-kramarna – de som vill öka militärutgifterna mest.

Militärutgifterna ökar markant i många andra EU-länder – till glädje för vapenindustrin. Deras ihärdiga lobbyarbete i Bryssel har gett gott resultat!

De flesta EU-länderna är med i NATO och EU har ett nära samarbete med NATO – som också har sitt högkvarter i Bryssel. Inför EU-omröstningen 1994 sa ja-sidan att Sverige skulle kunna vara alliansfritt även med ett EU-medlemskap.

Detta var bara struntprat – Sveriges alliansfrihet är som bortblåst sedan länge. Även om Sverige inte formellt är medlem i NATO så är samarbetet mellan svensk militär och NATO numera djupgående.

US Marines

Riksdagen röstade i maj 2016 ja till ett världssavtal med NATO, vilket gör det mycket lättare att låta NATO-trupper öva i Sverige och till och med att stationera stridande förband här!

Sverige har varit övningsområde för flera stora militärövningar med EU- och NATO-länder. Hösten 2017 ägde ”Aurora 17” rum över en stor del av Sveriges yta. Där deltog bland annat amerikanska marinsoldater, attackhelikoptrar och jagare. Samma höst var det dags för ”Northern Coasts” i Östersjön, där

fartyg från Sverige, Finland och tio NATO-länder deltog.

Året därpå kom så ”Baltops 18”, ”Trident Juncture 18” och ”Northern Coasts 18”, där svenska trupper övade tillsammans med flera NATO-länder.

I år – 2019 - har det varit ”Northern wind” en stor övning i norra Sverige. Det har även varit en ledningsövning vid namn ”Combined Joint Staff Exercise”. Senare ska det bli ”Baltops 19”. Den är en marin övning med trupper från 18 länder. Årets övning har cirka 12 000 deltagare, 44 örlogsfartyg och över 40 stridsflygplan och helikoptrar. Nästa år kommer så ”Aurora 20”...

Svenska miljökrav anpassas efter den utländska militärens behov. Så har nu Mark- och miljödomstolen gett tillstånd till militären att skjutningen av projektiler över Vättern ökar från 1 000 till hela 69 000 skott om året! En 69-faldig ökning!

I slutet av 2017 gick Sverige med i PESCO – ett nytt militärt samarbete mellan de flesta av EU-länderna. PESCO – ett ”permanent strukturerat samarbete” är en direkt följd av skrivningar i Lissabonfördraget. Riksdagen fick en dags remisstid på sig för att komma med synpunkter och invändningar. Demokrati är inte alltid så viktigt ...

I FN samma år röstade 122 medlemsstater för en FN-konvention för ett globalt kärnvapenförbud. Sverige var ett av dessa länder. Sverige har länge varit ett ledande land i kampen mot kärnvapen, och borde självklart sen signera och ratificera denna konvention.

Men så har inte blivit fallet. Världssavtalet har knutit Sverige mycket närmare NATO – och NATO:s kärnvapenländer. De vill ju kunna föra in sina kärnvapenmissiler utan problem i Sverige.

Det kom hot från USA:s förre försvarsminister James ”Mad dog” Mattis. De fyra borgerliga partierna blev nu tydliga kärnvapenanhängare och vill absolut inte att Sverige ska skriva under kärnvapenförbudet. Sverigedemokraterna ville förstås inte vara sämre.

Socialdemokraterna är splittrade, men det verkar tyvärr som om försvarsministern och kärnvapenanhängaren Peter Hultqvist får som han vill: Sverige skall INTE ratificera något FN-upprop om ett totalt förbud om kärnvapen!

Så har det alltså gått med Sverige sedan inträdet i ”fredsunionen” EU 1995

Thomas Erixzon
ordf. Nej till EU-Nässjö

[klipp & kommentarer]

En kommentar om Brexit och Backstopp

För tillfället utför svensk polis strikta identitetskontroller mellan Sverige och Danmark, två EU-länder. Vi har inget "backstop". När det gäller tull och produktkontroller finns det utan tvekan alternativ vid gränsen mellan EU och Norge och Schweiz (två EFTA-länder). Vid norska gränsen finns det effektiva ID-kontroller, strömlinjeformade tullkontroller som använder vältränade hundar.

"Backstoppet" är en EU-obstruktion från Brüssel med stöd av Remainers. Mycket synd att Corbyn förstörde för partiets "Benniter" och "Bevaniter"*. Ett visst Labour-stöd för Brexit-majoriteten skulle kanske ha kostat en del röster under en tid,

men i längden skulle Corbyns Labour kommit ur Brexitprocessen oskadad och starkare. Vänstern har alltför ofta fallit för det falska talet om ett "socialt Europa". Labour behöver hälsa Galloway** och brandmannen Paul Embury*** välkomna tillbaka i fällan. Heja på Boris!

Ett Brexit utan avtal behöver inte bli så skrämmande som olyckskorporna säger, fast naturligtvis måste man förbereda sig. Förhoppningsvis kan vi göra om Halloween-firandet till en Brexit fest.

Andre Brochu, Svexitör, Malmö, Sverige
Tidigare publicerad i the Sun
(översatt av AnnaLisa Eneroth)

*"Benniter" och "Bevaniter" är Labours vänsterflygel

**Galloway uteslöts ur Labourpartiet i maj 2003 på grund av att han uppmanat brittiska soldater att vägra lyda order i Irakkriget

***Paul Embury är en fackföreningsaktivist och kampanjar för Brexit

För militären gäller tydligt inga miljökrav

En stor del av den debatt som idag förs i våra medier handlar om miljön och då framför allt om koldioxidutsläppen. "Flygskam" är ett nytt ord och miljökampanjen Greta Thunberg gör sin resa till Amerika i en segelbåt. Prins Harry av England och hans Meghan kritiserar starkt för att de flugit flera gånger på kort tid inom Europa.

Samtidigt ordnar NATO militärövningar stup i ett där en uppsjö av trupper deltar – och naturligtvis massor av stridsflyg. Se Thomas Erikssons insändare på annan plats i denna tidning. Hur mycket av flygbränslet kerosin tror ni går åt i övningarna Baltops 18 och 19, Trident Juncture 18 och så vidare? Enligt miljöskribenten Thomas Steinblad i Svenska Dagbladet (SvD) använder den amerikanska militären 48 miljoner liter olja per dag, lika mycket som hela Sverige använder under en dag.

Det är inte litet olja som går åt under alla dessa militärövningar, dels till flyget, men också till alla fordon och båtar som används. Om våra politiker menar allvar med sitt tal om miljön, borde de föra fredliga samtal med fienden, det vill säga Ryssland, i stället och spara miljön och dessutom rädda vår största dricksvattenreserv, Vättern, som nu hotas av smutsig ammunition, 69 000 skott. Varför skulle Ryssland, som har en tiondel av enbart USAs militära styrka, vilja anfalla Europa? Och offra hela sitt land och sitt folk?

Nej spara olja och rädda miljön och freden!

AnnaLisa Eneroth

Sverige måste ut ur EU EU är roten till en lång rad problem i vårt land

EU bestämmer över Sverige. I dag beslutas majoriteten av våra lagar i EU. Vi blir påtvingade nya lagar som aldrig har godkänts i riksdagen. Om Sverige inte gör som EU säger dras vi inför domstol med hot om dryga böter.

EU är en extremt dyr klubb. I år kostar EU-avgiften över 40 miljarder. Det är ungefär lika mycket som hela det svenska rättsväsendet. Inom kort kommer kostnaden att överstiga hela det svenska försvaret. Som svensk betalar du mer än någon annan i hela EU.

EU har öppnat våra gränser för kriminella. EU:s fria rörlighet är roten till en stor del av problemen i vårt land. Över våra gränser flödar nu narkotika, vapen, tiggare och illegala invandrare helt fritt. Så länge vi är kvar i EU kommer vi aldrig att kunna lösa problemet.

Swexit, ja tack!

Ulrik Petersson
tidigare publicerad i GP

Studiecirkel om EU FNEU Växjö

Fyra studieträffar

1. Brexit – Swexit
2. Hur fungerar EU
3. Militarisering av EU
4. Lobbyism i EU

Start 23 sept. kl. 18.30 – 20.00

plats meddelas senare

Anmälan: sodra.smaland@abf.se eller 0470-700790

[folkrörelsen nej till eu]

Bosses protest mot EU

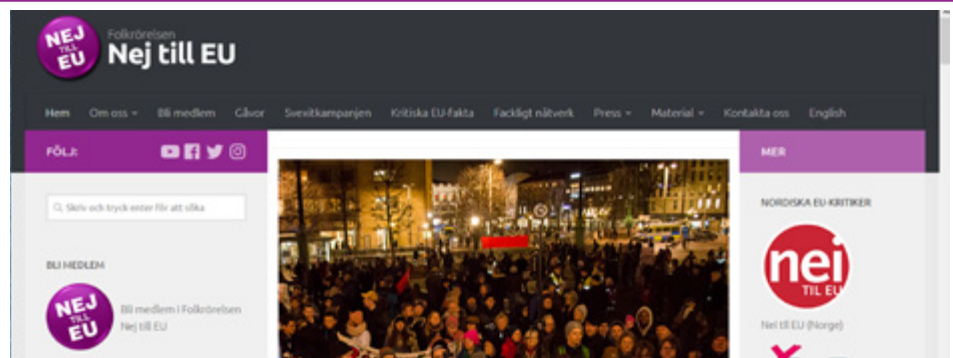
Mel. Quantanamera
Text Bosse "gittar" Hägerstrand

Jag har mitt hjärta i världen
men jag trivs inte i EU.
Jag har mitt hjärta i världen
men jag trivs inte i EU.
Där finns det falska ej sanna
Där är det ovärdigt att stanna.
Quantanamera
Nu måste vi bli flera:
Som protesterar
mot maktmissbruk och med mera.

Tullar man använder
Slår mot fattiga länder.
Tullar man använder
Slår mot fattiga länder.
Men EU tvär sina händer.
Mot fattiga länder.
Quantanamera
Nu måste vi bli flera:
Som protesterar
mot EU:s tullar med mera.

Vad gäller flyktingpolitiken
Så blir man verkligen besviken.
Vad gäller flyktingpolitiken
Så blir man verkligen besviken.
De bryter mot FN-konventionen:
de som sitter på tronen
Quantanamera
Nu måste vi bli flera:
Som protesterar
mot flyktingpolitiken med mera.

Vi vill ha demokrati där
att folket styr över besluten.
Vi vill ha demokrati där
att folket styr över besluten.
En supermakt som bestämmer
En katastrof: Så vi känner.
Quantanamera
Nu måste vi bli flera:
Som protesterar
mot en finanspakt med mera.

Nystart för webben!

Efter EU-parlamentsvalet satsar vi på en omstart av webbsidan. Kalle Holmqvist kommer att arbeta med innehållet och framförallt med sociala medier. Han kommer att vara redaktör för vår facebookside Folkrörelsen Nej till EU som nås via webbsidan och regelbundet göra inlägg där.

Vivianne Brosché på kansliet kommer att ta hand om medlemsansökningar, gåvor och beställning av material. Hon nås på **e-mailadress** kansliet@nejtilleu.se. Vi har också satsat på att förbättra tidningsarkivet och materialbeställningssidan och hoppas genom dessa förändringar på ett ökat intresse för våra frågor. Besök gärna vår webbsida, www.nejtilleu.se.

Marie Ericsson, webbansvarig

STÖD FOLKRÖRELSEN NEJ TILL EU!

Folkrörelsen Nej till EU är den enda oberoende EU-motståndarorganisationen i Sverige och spelar en viktig roll för det organiserade EU-motståndet, för analys och formulering av kritiken mot EU.

Aviseringsmiss

- I våras fick en del av våra medlemmar avisering med för låga avgifter (200 kr istället för 300 kr för ordinarie avgift). Alla som betalat har dock fått fullt medlemskap

Stöttepelare

-Folkrörelsens autogiro för stöttepelare har upphört då vår bank avslutat tjänsten. Vi tar gärna emot gåvor eller månatligt stöd! Pengarna går till vårt kampanj- och reservkonto.

Pg 6039578

Posttidning B

Avsändare:

Kritiska EU-fakta

**Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,
413 04 Göteborg**

GALLERIET/Robert Nyberg/Folkrörelsen nej till EU

Världen är större än EU

